

საჯარო მმართველობის რეფორმა საქართველოში - ადგილობრივი თვითმმართველობა

DOI - 10.36962/ecs105/3/2022-38

ალექსანდრე კოპალიანი
სტუ მაგისტრანტი
leqsokopaliani@gmail.com

რეზიუმე

საქართველოში საჯარო მმართველობის რეფორმის ფარგლებში ადგილობრივი ხელისუფლების გაზრდის უზრუნველსაყოფად ძალზედ მნიშვნელოვანია დეცენტრალიზაციის რეფორმა. რეფორმის ფარგლებში აუცილებელია რესურსების სწორი გადანაწილება, მონაწილეობრივი მუნიციპალური პოლიტიკის დანერგვა, ახალგაზრდების და დაინტერესებული მხარეების ჩართვის მიზნით. საჯარო მმართველობის რეფორმის მონიტორინგის ელექტრონული პლატფორმის (2019 - 2020) თანახმად, თითოეულმა კომპეტენციამ გარკვეული ცვლილება განიცადა, ამასთან საკმაოდ ბევრი ამოცანა შესრულდა, მაგრამ რეალურად საჯარო მმართველობის რეფორმა სისტემურად არ განხორციელებულა. ჯერ კიდევ მნიშვნელოვან გამოწვევად რჩება ანტიკორუფციული ქსელის შექმნისა და პრევენციული ღონისძიებების დაგეგმვა და განხორციელება, ასევე საჯარო მოხელის პოლიტიკური დამოუკიდებლობის უზრუნველყოფა, ელექტრონულ სერვისებზე წვდომის და ინფორმაციის ღიაობის მიმართულება საჭიროებს საკანონმდებლო ბაზის დახვეწას, განსაკუთრებული ყურადღება არის გასამახვილებელი ადგილობრივი თვითმმართველობის რეფორმის აუცილებლობაზე. მოცემულ სტატიაში განხილულია საქართველოში საჯარო მმართველობის რეფორმის და ადგილობრივ თვითმმართველობის აქტუალური საკითხები.

საკვანძო სიტყვები: ადგილობრივი თვითმმართველობა, საჯარო მმართველობა, რეფორმა, რესურსები, ახალგაზრდების ჩართულობა.

შესავალი

„შეცვალოთ, რათა შევინარჩუნოთ“, ედმუნდ ბერკის ეს სიტყვები, სამყაროს ცვლილებასთან ერთად გვახსენებს მოდიფიკაციის (შეცვლის) აუცილებლობის მნიშვნელობას, რომ სამყაროში არაფერია მარადიული და ყველაფერი გარკვეული დროის შემდეგ ცვლილებას მოითხოვს.

საჯარო მმართველობის რეფორმის განხორციელება ჩვენი ქვეყნის განვითარების ერთ-ერთ ქვაკუთხედს წარმოადგენს, რომელმაც ევროპულ ოჯახში ჩვენი კუთვნილი ადგილი უნდა დაგვიბრუნოს. დღეს არსებული სისტემა, მოძველებულია და აუცილებელია შენარჩუნების მიზნით სისტემურად შეიცვალოს. 2015 წელს, საქართველოს მთავრობამ დაამტკიცა საჯარო მმართველობის რეფორმის გზამკვლევი, ასევე განხორციელდა ინსტიტუციური რეფორმები: პოლიტიკის დაგეგმვის, საჯარო სამსახურის და ადამიანური რესურსების მართვის, ანგარიშვალდებულების, სახელმწიფო სერვისების მიწოდების, საჯარო ფინანსების მართვის და ადგილობრივი თვითმმართველობის გაძლიერების კუთხით.

ძირითადი ტექსტი

მმართველობის დეცენტრალიზაცია, სახელმწიფო აღმშენებლობის პროცესში ერთ-ერთი უმთავრესი დემოკრატიული ინსტიტუტის, ადგილობრივი თვითმმართველობის ფუნდამენტური უფლებების რეალიზაციას უკავშირდება. 2014 წელს საქართველოს პარლამენტმა დაამტკიცა ადგილობრივი თვითმმართველობის კოდექსი, სადაც განისაზღვრა მერის არჩევის, საკრებულოს უფლებამოსილების და თვითმმართველი ქალაქის კომპეტენციები. მერის და საკრებულოს წევრების პირდაპირი წესით არჩევა ნამდვილად საჭირო და ამავედროულად დიდი მნიშვნელობისაა, რადგან დეცენტრალიზაციის რეფორმის მისაღწევად აუცილებელია ხელმძღვანელ პირს ჰქონდეს ადგილობრივი მოსახლეობის უმრავლესობის ლეგიტიმაცია. ასევე კანონში არსებული ჩანაწერი საკრებულოს უფლებამოსილების შესახებ უფრო ნათელს ხდის, მუნიციპა-

ლური მაკონტროლებელი ორგანოს მნიშვნელობას.

ევროპული ქარტია ადგილობრივი თვითმმართველობის შესახებ ყურადღებას ამახვილებს დეცენტრალიზაციის რეფორმის მნიშვნელობაზე, სახელმწიფოს უფლებამოსიულობების განხორციელება ხდება ხელისუფლების იმ ორგანოს მიერ, რომელიც ყველაზე ახლოს არის მოქალაქეებთან, სწორედ ის ანაწილებს სხვა ორგანოსათვის გადასაცემ მოვალეობებს.

დეცენტრალიზაციის სტრატეგია (2020–2025) SWOT ანალიზში ხაზგასმულია თვითმმართველობის როლის გაზრდის მნიშვნელობა და გამოყოფილია სუსტი და ძლიერი მხარეები (იხ. ცხრილი1). მასში ძირითადად მიმოხილულია ის საკითხები,

ცხრილი 1

ძლიერი მხარეები	სუსტი მხარეები
• ახალი კონსტიტუცია აღიარებს უფლებამოსილებათა სუბსიდიარობის პრინციპს • ორგანული კანონი „თვითმმართველობის კოდექსი“ მკაფიოდ მიჯნავს ადგილობრივ და ცენტრალურ ხელისუფლებათა პრეროგატივას საჯარო საქმეებთან მიმართებაში. • საზოგადოებაში მეტ ნაკლებად ფორმირებულია აზრი, რომ ძლიერი ადგილობრივი ხელისუფლება ძლიერი სახელმწიფოს ატრიბუტია. • დეცენტრალიზაცია და რეგიონული განვითარება საქართველოსა და ევროკავშირს შორის გაფორმებული ასოციაციების ხელშეკრულების ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი საგანია.	• არ არის უზრუნველყოფილი დარგობრივი კანონმდებლობის ჰარმონიზაცია საქართველოს ორგანულ კანონთან „ადგილობრივი თვითმმართველობის კოდექსი“ • სუსტია სახელმწიფო ზედამხედველობის მექანიზმი ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოების საქმიანობაზე. • დაბალია ადგილობრივი თვითმმართველობის მოხელეთა კვალიფიკაცია მათთვის დაკისრებულ უფლებამოსილებათა წარმატებით შესრულებისთვის. • არ ხდება ზუსტი ფინანსური გაანგარიშება, თუ რა ჯდება გადაცემულ უფლებამოსილებათა აღსრულება ადგილებზე • მწირია გადაცემულ უფლებამოსილებათა დაფინანსება. • მკაფიოდ არის გასამინჯი მუნიციპალიტეტებისა და დარგობრივი სამინისტროების კომპეტენციები ცალკეულ სფეროებში

რომელიც რეფორმის განხორციელების გზაზე დიდ მნიშვნელობას იძენს, მაგრამ ამასთანავე აუცილებელია გამოვყოთ ის მიგნებები, რაც ადგილობრივ ხელისუფლებას საგრძნობლად აფერხებს და რომელზეც დეცენტრალიზაციის სტრატეგიაში საუბარი არ არის.

ევროპული ქარტია ადგილობრივი თვითმმართველობის შესახებ ხაზს უსვამს, რომ ადგილობრივი ხელისუფლებისთვის მინიჭებული უფლებამოსილება ექსკლუზიურია და არ შეიძლება შეიზღუდოს ცენტრალური ან რეგიონალური ორგანოს მიერ, კანონით გათვალისწინებული შემთხვევების გარდა. რწმუნებული არის აღმასრულებელი ხელისუფლების წარმომადგენელი, რომელსაც ნიშნავს და ათავისუფლებს საქართველოს მთავრობა. მისი ძირითადი ფუნქცია ცენტრსა და თვითმმართველობებს შორის მაკოორდინირებელი საქმიანობაა, დებულების შესაბამისად, რწმუნებულის ინსტიტუტი მხოლოდ საქართველოს მთავრობას დაქვემდებარებული ინსტიტუტია, რომელსაც არ აქვს უფლება ჩაერიოს მუნიციპალიტეტების შიდა საქმეებში, მაგრამ არსებული რეალობა გვიჩვენებს, რომ „სახელმწიფო რწმუნებულების გავლენა მუნიციპალიტეტში მაღალია, ხშირად ერევიან პირდაპირი წესით არჩეული მერებისა და საკრებულოების საქმიანობაში, ჩართული არიან როგორც ადამიანური რესურსების მართვაში (საკადრო პოლიტიკა), ასევე ადგილობრივი მნიშვნელობის პროექტების დაგეგმვასა და განხორციელებაში.

დეცენტრალიზაციის განხორციელების გზაზე - „სახელმწიფო რწმუნებულის“ ინსტიტუტი მნიშვნელოვნად შემაფერხებელი ფაქტორია, ამიტომ მნიშვნელოვანია მკვეთრად გაიმიჯნოს მისი და ადგილობრივი ხელისუფლების უფლებამოსილებები, მუნიციპალიტეტმა დამოუკიდებლად უნდა იპოვოს ღია ინსტიტუციური მოწყობისთვის საჭირო რესურსები.

„შეზღუდული რესურსები“. ცენტრისა და თვითმმართველობების ფუნქციების არევა გამოწვეულია შეზღუდული რესურსებიდან გამომდინარე, რომელიც ზემოთ აღნიშნული ევროპული ქარტიის მიხედვით „კანონით გათვალისწინებულ შემთხვევებს“ ეხმიანება. კანონით გათვალისწინებული შემ-

თხვევები ეხება მუნიციპალიტეტის უფლებამოსილების დელეგირებულ საკითხებს, აქ შეიძლება შემოვიტანოთ შეზღუდული რესურსების ცნება, რომელშიც იგულისხმება მუნიციპალიტეტის ინფრასტრუქტურული და ფინანსური გამოწვევები. ადგილობრივი მუნიციპალიტეტების უმეტესობას არ გააჩნია დამოუკიდებელი შემოსავლები, რის გამოც ქონების მნიშვნელოვანი ნაწილის გამგებლობა და ფინანსები მიკუთვნებული აქვს ცენტრალურ ხელისუფლებას. ისეთი მნიშვნელოვანი პროექტები როგორებიცაა: წყლის სისტემების მართვა, ადგილზე მსხვილი ინფრასტრუქტურული პროექტები - ხშირ შემთხვევაში ცენტრალური ხელისუფლება ახორციელებს. შესაძლებელია, ცენტრალური მთავრობა შეზღუდული რესურსის ცნებიდან გამომდინარე ეხმარებოდეს ადგილობრივ ხელისუფლებას იმ მოწყვლად სფეროებში, რომელიც მათ სჭირდებათ, ვინაიდან დელეგირებული უფლებამოსილება ისედაც რესურსების გადანაწილებას გულისხმობს, მაგრამ მნიშვნელოვან წინაპირობას წარმოადგენს ადგილობრივი მთავრობის დამოუკიდებლობის მაღალი ხარისხის შენარჩუნება.

მნიშვნელოვანია, საქართველოს მთავრობამ განსაზღვროს ის საკითხები, რომელშიც არცერთ ინსტიტუციას არ ექნება მუნიციპალიტეტის შიდა პოლიტიკაში ინტერვენციის უფლება. ისეთი საკითხები როგორებიცაა: ადგილობრივი პოლიტიკის დაგეგმვა, ადამიანური რესურსების მართვა, საჯარო მოსამსახურეების ნახალისება და საკრებულოში სამართლებრივი აქტების მიღება, ადგილობრივი მთავრობა უნდა განსაზღვრავდეს.[4].

მონაწილეობრივი მუნიციპალური პოლიტიკის დანერგვა ახალგაზრდების და დაინტერესებული მხარეების ჩართვის მიზნით. არსებობს მონაწილეობრივი პოლიტიკის სირთულეები, მაგრამ აუცილებელია მოიძებნოს გზები აღნიშნული პრობლემის დასაძლევად. მოქალაქეთა ჩართულობა მნიშვნელოვნად გააუმჯობესებს, მართვის ხარისხს, რადგან პროგრამები და გადაწყვეტილებები შესაბამისობაში იქნება მოქალაქეთა საჭიროებებთან და მოთხოვნებთან.

საქართველოს პარლამენტმა დაამტკიცა ცვლილებათა პაკეტი, რომელიც მონაწილეობრივი პოლიტიკის მნიშვნელოვან ფორმებად განისაზღვრა, ესენია: დასახლების საერთო კრება, პეტიცია, სამოქალაქო მრჩეველთა საბჭო, მუნიციპალიტეტის სხდომებში მონაწილეობა და მუნიციპალიტეტის მერის ანგარიშის მოსმენა.

პაკეტის მიღების შემდეგ „ადგილობრივი თვითმმართველობის ინდექსმა“ ჩაატარა თემატური კვლევები მიღებული ფორმების პროდუქტიულობის საჩვენებლად, იმის გასაგებად ადგილობრივ დონეზე რამდენად კარგად მუშაობს თითოეული კომპეტენცია. შედეგები ცხადყოფს, რომ მუნიციპალიტეტების უმრავლესობაში საგრძნობლად არის გაზრდილი დასახლების საერთო კრებისა და პეტიციის მიმართ მიმართვიანობა, მაგ: ქობულეთის მუნიციპალიტეტში ჩატარდა 30 საერთო კრება, ხოლო 8- ჯერ პეტიციით მიმართეს. დასახლების საერთო კრებისა და პეტიციის მიმართ მაღალი აქტიურობა ვერ გვაფიქრებინებს, რომ წარმატება ძალიან ახლოსაა, რადგან დიდი გამოწვევებია დანარჩენ სამ ფორმასთან მიმართებაში, ამავდევ კვლევის (2019) მიხედვით 11 მუნიციპალიტეტში დღემდე არ შექმნილა სამოქალაქო მრჩეველთა საბჭო და მხოლოდ 26 მერმა ჩააბარა მოსახლეობას საკუთარი საქმიანობის ანგარიში (ცხრილი 2)

ცხრილი 2

მონაწილეობის მაჩვენებელი

მონაწილეობა და ანგარიშვალდებულება
11 მუნიციპალიტეტში დღემდე არ შექმნილა სამოქალაქო მრჩეველთა საბჭო
მხოლოდ 26 მერმა ჩაატარა თავისი საქმიანობის ანგარიშის მოსმენა
მხოლოდ 15 საკრებულოს წევრმა გამართა საკუთარი საქმიანობის ანგარიშის მოსმენა.

მონაწილეობრივი ფორმების განხილვისას, არ შეიძლება ყურადღება არ გავამახვილოთ, დეცენტრალიზაციის მიმართულების ერთ-ერთ ყველაზე მოწვევად ჯგუფზე- ახალგაზრდებზე. ახალგაზრდების ინტეგრაცია და მათი მონაწილეობა უმნიშვნელოვანესი ფაქტორია, მუნიციპალური ახალგაზრდული პოლიტიკის სწორად დასაგეგმად. [6]

ცხრილი 3

რაში გამოიხატება თქვენი სამოქალაქო აქტიურობა (დათვლილია ასაკობრივი მახასიათებლით)

	14-17 წელი	18-25 წელი	26-29 წელი
მივიღე მონაწილეობა ბიუჯეტის განხილვაში	4	7	10
ხელი მოვანერე პეტიციას	5	19	20
მივიღე მონაწილეობა საკრებულოს სხდომაში	5	7	10
მივიღე მონაწილეობა დასახლების საერთო კრებაში	9	15	23
მივიღე მონაწილეობა საპროტესტო დემონსტრაციაში	9	17	13
გამოვხატე აზრი მედიის საშუალებით	12	18	16
მოვისმინე მერის მომზადებული ანგარიში განეული საქმიანობის შესახებ	16	23	30
ვარ საზოგადოებრივი ორგანიზაციის წევრი	22	13	12
ვიღებ მონაწილეობას სოც ქსელებში	32	40	42
ვარ პოლიტიკური პარტიის წევრი	4	6	8
სხვა.	16	6	5

2014 წელს საქართველოს მთავრობამ დაამტკიცა „საქართველოს ახალგაზრდული პოლიტიკის დოკუმენტი“ (2014-2020) რომელშიც განისაზღვრა ახალგაზრდების მონაწილეობრივი

პოლიტიკის ამოცანები, შესაძლებლობები და განხორციელების გზები. ამ წლების მანძილზე მრავალი ნაბიჯი გადაიდგა, ახალგაზრდული პრობლემების და გამოწვევების მოგვარებისკენ, მაგრამ სამწუხაროდ საქართველოს ახალგაზრდული პოლიტიკის სისტემური გარდაქმნა, ეროვნულ დონეზე არ მომხდარა. მეტიც ახალგაზრდების უმეტესობა საერთოდ მოწყვეტილია მუნიციპალიტეტში არსებულ საჯარო პოლიტიკას და იშვიათად არიან ჩართული გადაწყვეტილების მიღების პროცესში. სამწუხაროდ, ახალგაზრდული პოლიტიკა დღესაც იმ გამოწვევების წინაშეა, რაც რამდენიმე წლის წინ იყო, რადგან დღესაც გაუმიჯნავია თვითმართველობისა და ცენტრალური ხელისუფლების უფლებამოსილებები, დღემდე არ შექმნილა ქმედითი მუნიციპალური ახალგაზრდული პოლიტიკის დოკუმენტი, (გარდა რამდენიმე მუნიციპალიტეტისა) რომელიც ადგილობრივ დონეზე მოაწესრიგებდა ახალგაზრდების მონაწილეობის სამართლებრივ მხარეს.

ძალიან დაბალია ახალგაზრდების ჩართულობა მუნიციპალიტეტში მიმდინარე პოლიტიკურ ცხოვრებაში, იმავე კვლევაში განხილულია ადგილობრივ დონეზე ახალგაზრდების დასაქმების საკითხი 14 დან 29 წლის ადამიანებში. ახალგაზრდების 36 % სახელწიფო სამსახურშია დასაქმებული, ხოლო 45% - კერძო ორგანიზაციაში (იხ: ცხრილი 4).

ცხრილი 4

ხართ თუ არა დასაქმებული

	დიახ	არა, თუმცა ვეძებ სამუშაოს	არა, არ ვეძებ სამსახურს
14-17 წელი	4	21	76
18-25 წელი	28	50	22
26-29 წელი	65	31	4

საქართველოს ახალგაზრდული პოლიტიკის დოკუმენტის თანახმად ერთ-ერთი მიზანი მუნიციპალური ახალგაზრდული ორგანიზაციების გაძლიერებაც უნდა ყოფილიყო, მაგრამ გაძ-

ლიერების ნაცვლად, საგრძნობლად არის შემცირებული არასამთავრობო ახალგაზრდული ორგანიზაციების რიცხვი.

სამოქალაქო საზოგადოების პორტალზე (CSO) ვხვდებით ორგანიზაციებს მთელი საქართველოდან, სადაც სტატისტიკა ასეთია: „დიდ ქალაქებში მინიმუმ ერთი ორგანიზაცია მაინც არსებობს, რომელიც თავისი მუნიციპალიტეტის ფარგლებში ახორციელებს სხვადასხვა არაფორმალურ აქტივობებს, ხოლო იმ მუნიციპალიტეტებში, რომლებიც მთის სტატუსით სარგებლობენ, საზოგადოებრივი ორგანიზაციები თითქმის არ ფუნქციონირებენ და საზოგადოებრივი აქტივობაც ნაკლებია“ 9].

დასკვნა

ადგილობრივი თვითმმართველობის დეცენტრალიზაციის რეფორმის წარმატებით განსახორციელებად აუცილებელია, გათვალისწინებული იყოს ყველა ის რეკომენდაცია, რომელიც გააჩნია ადგილობრივ თუ საერთაშორისო ორგანიზაციებს. საქართველოს მთავრობამ მკვეთრად უნდა განსაზღვროს სახელმწიფო რწმუნებულისა და ადგილობრივი თვითმმართველობის უფლება-მოვალეობები, სახელმწიფო რწმუნებულის დებულების შესაბამისად მისი ინსტიტუციური კავშირი ადგილობრივ ხელისუფლებასთან, მჭიდროა, მაგრამ არა სავალდებულო, ამიტომ თვითმმართველი მუნიციპალიტეტი ადგილობრივ პოლიტიკას დამოუკიდებლად უნდა ახორციელებდეს. დამოუკიდებლობის ფარგლებში მუნიციპალიტეტმა წარმომადგენლობითი ორგანოს საქმიანობაში მოქალაქეების ჩართვისთვის საკრებულოს რეგლამენტში უნდა შეიტანოს ცვლილება, რომელიც მოქალაქეთა დასწრებასა და აზრის გამოთქმის საშუალებას უზრუნველყოფს. ასევე მნიშვნელოვანია დარგობრივი ჰარმონიზაციის მიღწევა საქართველოს ორგანულ კანონთან, რათა თვითმმართველობის კოდექსი კიდევ უფრო მოქნილი და სრულყოფილი გახდეს და მუნიციპალიტეტმა გამიჯნოს უფლებამოსილებები. გადაწყვეტილების მიღების მნიშვნელოვან ინსტრუმენტად უნდა იქცეს სამოქალაქო მრჩეველთა საბჭო, რომელიც გამჭვირვალე და წარმომადგენლობითი კონკურსის გზით დაკომპლექტდეს, ადგილობრივი მრჩეველთა საბჭოს დაკომ-

პლექტებს საკრებულოს მხრიდან უნდა მოსდევდეს ახალგაზრდული მუნიციპალური პოლიტიკის დამტკიცება, ამის შემდეგ უფრო პროდუქტიული იქნება სამოქალაქო მრჩეველთა საბჭოს და ადგილობრივ ახალგაზრდულ ორგანიზაციების ერთმანეთთან კომუნიკაცია. სამოქალაქო მრჩეველთა საბჭო და ახალგაზრდული ორგანიზაციები ძლიერი მუნიციპალური სამოქალაქო საზოგადოებას შექმნის საწინდარი იქნებიან.

საბოლოოდ, საჯარო მმართველობის რეფორმის, დეცენტრალიზაციის მისაღწევად, დიდი მნიშვნელობა მიენიჭება მოსახლეობის ჩართულობას და მთავრობის პოლიტიკურ ნებას, ერთმანეთისგან გამიჯნოს უფლებამოსილებები, აწარმოოს პოლიტიკა და განახორციელოს რეფორმა „შეცვლა, შენარჩუნების მიზნით“.

გამოყენებული ლიტერატურა/REFERENCES

1. Iashvili G. Ebravidze G. - Proceedings of the International Scientific Conference of the GTU Faculty of Business Technology, “Transformation of the State Institute, Civil Society and their Interaction Functions in the Conditions of Globalization”, May 19-20, 2017. Tbilisi. Pp.249–253

2. Burroughs, G. Abashidze, Z. et al. Democracy and Citizenship (ed. Matsaberidze M.), International Foundation for Electoral Systems, 2017, 239-244.

3. O'Reilly, Tim. – Government As a Platform in Daniel Lathrop and Laurel Ruma (eds.) Open Government: Collaboration, Transparency, and Participation in Practice. O'Reilly Media, 2010, 29-35 p.

4. Public Administration Reform Action Plan (2019-2020) <https://www.partracker.ge/> Last checked 18.02.2022

5. Local Self-Government Code –<https://matsne.gov.ge/ka/document/view/2244429?publication=57> Last checked 18.02.2022

6. Public Administration Reform Action Plan (2019-2020) https://idfi.ge/public/upload/IDFI_2019/General/georgia_par_action_plan_2019_2020.pdf Last checked 18.02.2022

7. Charter on Local Self-Government <https://smr.gov.ge/up->

loads/prev/evropuli_q_354b65fe.pdf Last checked 18.02.2022

8. Regulation of the State Representative . <https://www.matsne.gov.ge/ka/document/view/2097940?publication=0> Last checked 18.02.2022

9. LEPL Youth Agency, Youth Needs, Challenges, Interests and Resources Survey (2020) <https://youthagency.gov.ge/> - Last checked 18.02.2022

PUBLIC ADMINISTRATION REFORM IN GEORGIA - LOCAL SELF-GOVERNMENT

Alexander Kopaliani,

GTU, Master Student

leqsokopaliani@gmail.com

RESUME

Decentralization reform is important to increase local government authority in Georgia as part of public administration reform. The Reform requires the right allocation of resources (limited resources are often today), the introduction of participatory municipal policies, and the improvement of participatory policy forms to engage young people and stakeholders. According to the Electronic Public Administration Reform Monitoring Platform (2019-2020), each competence has undergone some changes, with quite a number of tasks performed, but in reality the public administration reform has not been systematically implemented. Planning and implementation of anti-corruption network and prevention measures, as well as ensuring political independence of public servants, access to e-services and openness of information, need to improve the legal framework, special emphasis on the need for local self-government reform. In this article is discussed the main issues of public administration reform and local self-government in Georgia.

Keywords: Local Self-Government, Public Administration, Reform, Resources, Youth Involvement.